

Bekering van Saulus

Periodethema: na Pinksteren
Handelingen 9: 1-19

VOORAF

In dit gedeelte wordt ons de roeping en de bekering van Saulus verteld. In Handelingen 7 en 8 wordt de naam van Saulus ook al genoemd. Saulus is aanwezig bij de dood van Stefanus. Hij bewaarde de kleren van degenen die Stefanus doodden. Saulus had volgens Lukas een welbehagen in de dood van Stefanus. Hij haat de volgelingen van Jezus Christus. Bij de christenvervolgingen speelt Saulus een belangrijke rol. Later zal Saulus Paulus worden genoemd.

a. De bekering van Saulus (Hand. 9: 1-9)

UITLEG VAN DE TEKST

De haat van Saulus tegen de volgelingen van Jezus Christus is groot. Hij blaast dreiging en moord. Hierin licht het beeld van een blazend en snuivend roofdier op. We kunnen ons afvragen waarom Saulus zo haatdragend is tegen de volgelingen van de Heere Jezus. Dit zal ongetwijfeld samenhangen met het feit dat Saulus als Farizeeër ijverde voor de Joodse wetten. De volgelingen van de Heere Jezus geloven echter dat de wet is vervuld. Saulus ziet dit als een aantasting van de wet. Omdat de meeste volgelingen van Jezus Christus zijn gevlucht, vraagt Saulus aan de hogepriester toestemming om ook in andere plaatsen volgelingen van de Heere Jezus gevangen te nemen. Het Sanhedrin heeft van de Romeinen de bevoegdheid gekregen om uitlevering te eisen van gevluchte misdadigers en deze volgens de Joodse wetten te berechten. De brieven, die Saulus van de hogepriester meekrijgt, zul-

len op deze regeling gegrond zijn. De brieven zullen aan de oversten van de synagogen in Damascus gericht zijn geweest. Deze oversten zullen gevraagd zijn mee te werken aan het opsporen en gevangennemen van uit Jeruzalem gevluchte volgelingen van Jezus. Deze volgelingen worden hier mensen van 'de weg' genoemd. Hiermee wordt de christelijke leer en leefwijze aangeduid. Het feit dat mannen en vrouwen worden opgespoord, laat de felheid van de vervolgingen zien. Meestal werden vrouwen ongemoeid gelaten (vers 1 en 2).

Terwijl Saulus met zijn helpers op weg is naar Damascus, omstraalt hem een licht. Dit licht is een teken van de heerlijkheid van God. In dit licht ziet Saulus heel letterlijk de Heere Jezus (vers 3). Saulus valt, net als zijn helpers, op de grond. Vanwege de heerlijkheid van God kunnen zij niet staande blijven. Saulus hoort een stem die hem vraagt: 'Saul, Saul wat vervolgt gij Mij? Zijn metgezellen horen wel het stemgeluid, maar de woorden horen ze niet. Saulus wordt tot tweemaal toe met zijn Hebreeuwse naam aangesproken. Zo wordt hij ter verantwoording geroepen voor zijn daden. In het vervolgen van de volgelingen van de Heere Jezus vervolgt hij Jezus Zelf. Wat de gelovigen aangedaan wordt, wordt de Heere Jezus aangedaan (vers 4). Saulus heeft de woorden duidelijk verstaan. Ontzet vraagt hij: 'Wie zijt Gij, Heere?' Kennelijk weet hij niet met Wie hij te maken heeft. Hij heeft wel door dat Degene Die spreekt heerlijker en groter is dan hij, maar Wie het precies is, weet hij niet. Het antwoord blijft niet lang uit. De stem zegt: 'Ik ben Jezus, Die gij vervolgt.' Dit moet onthutsend zijn geweest. Saulus dacht een goed werk te doen, maar nu blijkt die hemelse stem de stem van de Heere Jezus te zijn. De Heere Jezus zegt hem dat hij zich-

zelf op deze manier kwaad doet. Het beeld doet denken aan de onwillige os die achteruit schopt en met zijn hiel in de scherpe punt van een stok trapt. Door niet naar de Heere Jezus te luisteren maken mensen de situatie waarin zij verkeren alleen maar ernstiger (vers 5).

Het verzet van Saulus is gebroken. Hij beeft van ontzetting. Hij weet niet wat hij moet doen. De Heere beveelt hem op te staan en naar de stad Damaskus te gaan. Deze stad is hij al dicht genaderd, daar zal hem gezegd worden wat hij doen moet. Degenen die bij Saulus zijn, zijn reeds opgestaan en luisteren verbaasd naar de stem van de Persoon, Die zij niet zien. Zij zijn getuige van de Goddelijke openbaring, maar zijn er zelf niet bij betrokken. Zij verstaan ook niet wat er gezegd wordt (vers 6 en 7).

Saulus staat op, maar als hij zijn ogen open doet, blijkt hij verblind te zijn door de heerlijkheid van God. Hij ziet niets. De situatie waarin hij verkeert, zegt veel over hoe het geestelijk met hem is. Hij was geestelijk verblind in zijn haat tegen de volgelingen van de Heere Jezus. Nu hij lichamelijk verblind wordt, gaat hij zijn geestelijk situatie onderkennen, zijn geestesogen gaan open. Hij gaat de situatie waarin hij verkeert, doorzien. Hij had zich voorgenomen naar Damaskus te gaan om de gelovigen gevangen te nemen, maar nu wordt hij zelf als een gevangene naar Damaskus geleid. Hij heeft iemand nodig om hem te leiden. Hij weet zich afhankelijk van anderen. Zoals hij zich in de toekomst afhankelijk zal weten van de Heilige Geest (vers 8). Drie dagen lang zag Saulus niets. Al die tijd at hij niet en dronk hij niet. Saulus is zo bedroefd over zijn zonden dat hij niets kan doen. Saulus heeft een mishagen aan zichzelf. Deze drie dagen zijn dagen van verootmoediging geweest (vers 9).

TER OVERWEGING

Vanuit dit gedeelte kunnen verschillende zaken worden uitgediept:

1. Saulus ziet zichzelf als een streng gelovig mens. Zijn geloof bestaat uit wat hij zelf doet, daarmee denkt hij voor God aangenaam te zijn. Later schrijft Saulus daar ook over. In Filip. 3 zegt hij: 'besneden ten achtsten dage, uit het geslacht van Israël, van den stam van Benjamin, een Hebreër uit de Hebreëën, naar de wet een Farizeër. Naar den ijver een vervolger der Gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, zijnde onberispelijk.'

God laat hem echter zien dat daarin zijn behoud niet ligt. Het behoud ligt buiten hem in de Heere Jezus Christus. Saulus leert dan ook zeggen: 'maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht' (Filip. 3: 7).

Vraag aan de kinderen op welke manier wij vaak proberen aangenaam te zijn voor God. Wij moe-

ten leren daar een streep doorheen te zetten. Saulus noemt dat wat van hem is vuilnis. We moeten alles ondergeschikt maken aan de kennis van Christus.

2. De Heere Jezus maakt Zich als de opgestane Levensvorst aan Saulus bekend. De Heere Jezus verschijnt aan hem in Zijn opstandingslichaam. Die bekendmaking is zodanig dat Saulus zich in de rij van getuigen van de opstanding kan zetten. Hij wordt een getuige van Christus. In 1 Kor. 15: 8 zegt Saulus; 'en ten laatste van allen is Hij ook van mij, als van een ontijdig geborene, gezien. Want ik ben de minste van de apostelen, die niet waardig ben een apostel genaamd te worden, daarom dat ik de Gemeente Gods vervolgd heb.'

b. Ananias naar Saulus gezonden (Hand. 9: 10-19)

UITLEG VAN DE TEKST

In de Damaskus woont een discipel van de Heere Jezus met de naam Ananias. Deze man is geen vluchteling uit Jeruzalem, maar iemand die daar al woonde. Ananias staat onder de Joden goed bekend vanwege zijn vroomheid en trouw aan de wet (Hand. 22: 12). Ananias kan in Jeruzalem, toen hij daar vanwege de grote feesten verbleef, of via de vluchtelingen uit Jeruzalem, in aanraking zijn gekomen met het Evangelie van de Heere Jezus Christus. De Heere spreekt Ananias aan in een gezicht. Ananias moet naar een huis gaan in de straat, genaamd 'de Rechte'. In het huis van Judas moet hij naar Saulus van Tarsen vragen. Die naam kent Ananias. De Heere zegt tegen Ananias dat Saulus van Tarsen bidt. Dat lijkt niets bijzonders. Saulus zal als Farizeër vaak genoeg gebeden hebben. Het feit dat het bidden van Saulus aan Ananias wordt gemeld, laat zien dat Saulus nog nooit echt gebeden heeft. Zijn gebeden zullen tot op dit moment demonstraties van eigengerechtigheid zijn geweest, net als bij die Farizeër uit de gelijkenis (Luk. 18: 9-14). Saulus leert in Damaskus echt en van harte bidden. Hij doet als zondaar een beroep op de genade van God. De Heere vertelt aan Ananias dat Saulus in een gezicht heeft gezien dat een zekere Ananias naar hem toekwam en hem de hand oplegde, zodat hij weer zal kunnen zien (vers 10-12).

Ananias schrikt als hij de naam Saulus van Tarsen hoort. Ananias heeft gehoord dat Saulus de gelovigen in Jeruzalem vervolgde en ombracht. De vluchtelingen uit Jeruzalem zullen over deze man hebben verteld en wellicht ook voor hem hebben gewaarschuwd. Naar zo iemand ga je zomaar niet toe. Daar komt bij dat Ananias heeft gehoord dat

Saulus toestemming van de overpriesters heeft om de gelovigen in Damaskus gevangen te nemen (vers 13-14).

De Heere reageert niet op dat wat Ananias zegt. Hij herhaalt slechts de boodschap, dat hij naar Saulus moet gaan. Saulus is een uitverkoren vat om de heidenen het Evangelie te verkondigen. De Heere heeft een bijzonder plan met Saulus. De Heere gebruikt Saulus voor de voortgang van het Woord. De Naam van de Heere zal door Saulus bekend worden gemaakt aan allerlei mensen. Aan Joden, heidenen en koningen zal Saulus het Evangelie verkondigen (vers 15 en 16).

DE DIENST AAN DE HEERE BRENGT LIJDEN MET ZICH MEE. SAULUS ZAL OOK MET HET LIJDEN OMWILLE VAN DE NAAM VAN DE HEERE WORDEN GECONFRONTEERD (VERS 17).

Ananias voert zijn opdracht uit. Hij gaat naar Saulus toe en legt de handen op hem en zegt: 'Saul, broeder, de Heere heeft mij gezonden.' Saulus, die een vijand was van hen die Jezus volgen, wordt een broeder. Dit is een wonderlijke gang van zaken. Dit is het gevolg van het ingrijpen van de Heere in Zijn leven. Voor Saulus gaat hiermee in vervulling wat de Heere aan hem in een gezicht heeft bekendgemaakt. Ananias erkent het werk van de Heere in Saulus. Als Saulus de handen worden opgelegd, wordt hij weer ziende en wordt hij met de Heilige Geest vervuld. Hij ontvangt daarmee de gaven die nodig zijn om zijn apostelambt op de juiste wijze te kunnen vervullen. Het weer kunnen zien wordt vergeleken met het afvallen van de schellen van zijn ogen. Dat wat het zicht ontnam verdwijnt. Saulus wordt daarop gedoopt. De doop is hier een teken en zegel dat de Heere Jezus hem zijn zonden heeft vergeven (vers 18).

Na drie dagen eet Saulus weer. De volgende dagen verblijft Saulus bij gelovigen in Damaskus. Hij zal hen verteld hebben over hetgeen hij heeft meegeemaakt. Op een wonderlijk wijze werd hij van een vervolger een volgeling (vers 19).

TER OVERWEGING

Vanuit dit gedeelte mogen we de kinderen op een aantal zaken wijzen:

1) alles wat wij bidden noemen, hoeft nog niet echt bidden te zijn. Als wij onszelf niet als zondaar in de hand van de Heere leren leggen, is ons gebed hol en leeg. Daaruit blijkt dat we bidden moeten leren net als de discipelen en net als Saulus hier. Anders zeggen we wat, terwijl ons hart er niet bij betrokken is. Saulus, die vaak gebeden heeft, bidt pas echt als hij ziet Wie de Heere Jezus is en als hij ontdekt wat hij Hem heeft aangedaan.

2) God gebruikt mensen soms ongedacht en onverwacht. Het is goed om vanuit dit gedeelte te wijzen op de taak die Ananias krijgt ten opzichte van

Saulus. Zo kan de Heere ons gebruiken in Zijn dienst. Onze vooroordelen moeten dan nog wel eens wegvallen. Hij brengt ons wel eens bij mensen die wij niet uit zouden kiezen om het Evangelie te brengen. Ook hierin moet we alles aan de Heere over leren laten en volgen zonder vragen.

3) De bekering van Saulus is een heel bijzondere. Niet iedereen wordt op deze wijze bekeerd. De Heere werkt gewoonlijk door Zijn Woord. Toch zitten er overeenkomsten tussen alle bekeringen. Vanuit onszelf zoeken wij de Heere niet en Zijn we afhankelijk van Gods genade. Door genade leert een mens zijn zonde te belijden en leert hij alles van de Heere Jezus te verwachten.

4) Saulus wordt geroepen om het Evangelie door te geven. Op verschillende zendingsreizen zal hij mensen in aanraking brengen met de boodschap van Jezus Christus. Door zijn werk komen vele heidenen tot geloof. Saulus brengt ook aan koningen en stadhouders de boodschap van Gods genade. Toch begint Saulus waar mogelijk met het brengen van de boodschap aan de Joden. De Bijbelse volgorde is: 'eerst de Jood en dan de Griek.'

5) De dood is een teken van de afwassing van de zonden. Voor Saulus geldt dat in het bijzonder, omdat hij tot geloof gekomen is voordat hij werd gedoopt. Saulus schrijft daar laten over in Titus 3: 5-6: 'Hij heeft ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes; Denwelken Hij over ons rijkelijk heeft uitgegoten door Jezus Christus, onzen Zaligmaker.' wij mogen de doop als pleitgrond gebruiken, biddend of de Heere ook onze zonden afwast en wij ook mogen leven van de rijkdom van Zijn genade. Dan gebeurt wat de dood uitbeeldt.

GELOOFSLEER

Saulus komt op een krachtige en bijzonder manier tot geloof. Hij wordt rechtvaardig voor God. Voor de kinderen is het ook nodig dat ze door God rechtvaardig worden verklaard. Leg daarbij uit dat die rechtvaardiging enkel plaatsvindt door geloof in Jezus. God gaat daarin Zijn eigen weg: niet iedereen wordt zo abrupt als Saulus bekeert. God kan ook geleidelijk werken. Maar iedereen die in Jezus gelooft is rechtvaardig voor God. Wat dat betekent schrijft de Heidelbergse Catechismus in vraag en antwoord 60: 'hoe zijt gij rechtvaardig voor God?' 'Alleen door een waar geloof in Jezus Christus; alzo dat, al is het dat mij mijn consciëntie aanklaagt, dat ik tegen al de geboden Gods zwaarlijk gezondigd en geen daarvan gehouden heb en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben, nochtans God, zonder enige verdienste mijnerzijds. Uit louter genade mij de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus schenkt en toerekent, even-

als had ik nooit zonde gehad noch gedaan, ja, als had ik zelf al de gehoorzaamheid volbracht, die Christus voor mij volbracht heeft, in zoverre ik zulke weldaad met een gelovig hart aanneem.'